

- сынове на Илия, Офний и Финеевъ, священници Господни. И дойде день-тъ, въ който принесе жъртваж Елкана, и даде дѣлове на женж си Финишъ, и на всички-тъ ѝ сынове и на дщери-тъ ѝ: А на Аннѣ даде двоенъ дѣлъ; защото обичаше дожесна-та ѝ. И противница-та ѝ ѣхъ раздразняше много, за да ѣхъ прави да тжжи, защото Господь бѣше затворилъ доже- сна-та ѝ. И така правѣше всякъ годинж: колкото пжти възлазѣше въ домъ-тъ Господень, така ѣхъ раздразняше: а тя плачеше, и не ядѣше. И рече ѣ мжжъ ѣ Елкана: Анно, защо плачешъ? и защо не ядешъ? и защо е срдце-то ти оскърбено? "не съмъ ли ти азъ по добръ отъ десетъ сынове?
- 9 И станж Анна, като ядохж въ Сило, и като пижж: а Илий священникъ-тъ сѣдѣше на столъ, близу при дверестпъ-тъ въ храмъ-тъ Господень. И "тя бѣше прѣогорчена духомъ, и моляше ся Господу и плачеше твърдѣ много. И "направи обрѣкъ и рече: Господи на силы-тъ, "ако наистинж пригледашъ на смиреніе-то на рабж-тж си, "и мя поменешъ, и не забравшъ рабж-тж си, но дадешъ на рабж-тж си мжжко чадо, то ще го дамъ Господу въ всички-тъ дни на животъ-тъ му, и "бърначъ не ще възлѣзу на главж-тж му.
- 12 И като слѣдоваше тя да ся моли прѣдъ Господа, Илий ѣхъ гледаше въ уста-та. Но Анна говорѣше въ срдце-то си: само устнѣ-тъ ѣ мрдахж, а гласъ-тъ ѣ ся не чуеше: за това на Илия ся стори че бѣше пѣяна. И рече ѣ Илий: До кога ще си пѣяна? остави ся отъ вино-то си. А Анна отговори и рече: Не, господине мой, азъ съмъ жена прѣоскърбена духомъ: ни вино, ни сикерж не съмъ пила, но "излѣхъ душж-тж си прѣдъ Господа. Не считай рабж-тж си за "лошж женж: защото отъ много-то си оплакуваніе и отъ скърбъ-тж си думахъ до сега. Тогазы отговори Илий и рече: "Иди съ миромъ: и "Богъ Израилевъ нека ти даде прошеніе-то ти, 18 което си просила отъ него. И тя рече: "Дано раба-та ти да намѣри благодать прѣдъ очи-тъ ти. Тогазы "олиде жена-та на пжтъ-тъ си, и яде, и лице-то ѣ не ся развали вече.
- 19 И на утринъ-тж станжжж рано, та ся

- поклонихж прѣдъ Господа, и възржжж ся, та отидохж въ домъ-тъ си у Рамж: и "Елкана позна Аннѣ женж-тж си: "и Господь ѣхъ поменж. И когато ся испълнихж дни-тъ отъ когато Анна зачнж, роди сынъ, и нарече име-то му "Самуиль; Защото отъ Господа го испросихъ, рече.
- 21 И "възлѣзе чловѣкъ-тъ Елкана, и всички-тъ му домъ, за да принесе Господу годишнж-тж жъртваж, и обрчаніе-то си. Но Анна не възлѣзе; защото рече на мжжа си: *Не щж да възлѣжъ додѣ ся отдои дѣте-то: и тогазы* "ще го занесе, да ся яви прѣдъ Господа, и "да живѣе тамъ "вннжгы. И "рече ѣ Елкана мжжъ ѣ: Стори каквото ти ся види за добро: сѣди додѣ го отдоишъ: "само Господь да утвърди слово-то си! И сѣдѣ жена-та, та доеше сына си додѣ го отдои.
- 24 И когато го отдои, "възведе го съсь себе си, наедно съ три юнца, и съ едижъ ефж брашно, и съ едижъ мѣхъ вино, и донесе го "въ домъ-тъ Господень въ Сило: а дѣте-то бѣше малко. И заклажж юнецъ-тъ, и "донесохж дѣте-то при Илия священника. И рече Анна: О, господине мой! "жива е душа-та ти, господине мой, азъ съмъ жена-та, която бѣхъ застанжала тукъ близу при тебе, та ся моляхъ Господу. "За това дѣте ся моляхъ: и Господь ми даде прошеніе-то ми, което испросихъ отъ него. "За това и азъ го † посвѣцавамъ Господу: въ всички-тъ дни на живота си ще бѣде заемжжто Господу. "И поклони ся тамъ Господу.

ГЛАВА 2.

- 1 И "помоли ся Анна, и рече: "Възвесели ся срдце-то ми въ Господа; "Въздигнж ся рогъ-тъ ми чрѣзъ Господа: Разширихж ся уста-та ми противъ неприятели-тъ ми: Защото "ся възвеселихъ въ спасеніе-то ти.
- 2 "Нѣма святъ както е Господь: Защото "нѣма Другъ освѣнъ тебе: Нито канара като нашъ-тъ Богъ.
- 3 Не продължавайте да говорите гордѣливо: "Да не излѣзе велерѣчіе изъ уста-та ви: Защото Господь е Богъ на знаніа, И отъ него ся прѣтеглюватъ дѣла-та.
- 4 "Лжкове-тъ на силы-тъ ся стржж: А немощни-тъ ся прѣпнасахж съсь силж.

е Втор. 12; 17, 18. 16; 11.
 ж Быт. 30; 2.
 з Іов. 24; 21.
 и Руе. 4; 15.
 ѣ Гл. 3; 3.
 к Іов. 7; 11. 10; 1.
 л Быт. 28; 20. Числ. 30; 3.
 м Сл. 11; 30.
 н Быт. 29; 32. Исх. 4; 31.
 о 2 Пар. 16; 12. Псал. 25; 18.
 п Быт. 8; 1. 30; 22.
 р Числ. 6; 5. Сл. 13; 5.
 с Псал. 62; 8. 145; 2.

р Втор. 13; 13.
 с Сл. 18; 6. Марк. 5; 34.
 д Лук. 7; 50. 8; 43.
 т Псал. 20; 4, 5.
 н Быт. 83; 15. Руе. 2; 13.
 ф Еккл. 9; 7.
 х Быт. 4; 1.
 и Быт. 30; 22.
 * Изъяснянъ отъ Бога.
 ч Ст. 3.
 ш Лук. 2; 22.
 щ Ст. 11, 28. 2; 11, 18. 3; 1.
 в Исх. 21; 6.

ы Числ. 30; 7.
 ъ 2 Пар. 7; 25.
 ъ Втор. 12; 5, 6, 11.
 ю Ис. Нав. 18; 1.
 я Лук. 2; 22.
 л Быт. 42; 15. 4 Пар. 2; 2, 4, 6.
 ж Мат. 7; 7.
 а Ст. 11, 22.
 † Евр. дадохъ на заемъ.
 б Быт. 24; 26, 52.

а Фил. 4; 6.
 б Вънж Лук. 1; 46 и дрг.
 в Псал. 92; 10. 112; 9.
 з Псал. 9; 14. 13; 5. 20; 5. 35; 9.
 д Исх. 15; 11. Втор. 3; 24. 32; 4. Псал. 86; 8. 89; 6, 8.
 е Втор. 4; 35. 2 Пар. 22; 32.
 ж Псал. 94; 4. Мал. 3; 13. Луд. 15.
 з Псал. 37; 15, 17. 76; 3.